

Johanniterriddere i Danmark:

Riddere af Johanniterordenen (»Balley Brandenburg«) og af Den Kgl. Preussiske Johanniterorden, bosiddende i eller med tilknytning til Danmark

Af Peter Kurrild-Klitgaard

Med Reformationen forsvandt Johanniterordenen fra Danmark, men siden 1600-tallet har en række danskere, eller personer med ophold i eller stærk tilknytning til Danmark, alligevel tilhørt enten Ordenens romersk-katolske gren (Malteserordenen) eller en af dennes protestantiske aflæggere. Artiklen identificerer cirka 100 personer, som over en 300-årig periode er blevet optaget i den tyske, protestantiske Johanniterorden og placerer dem i deres biografiske og genealogiske kontekst.

Indledning

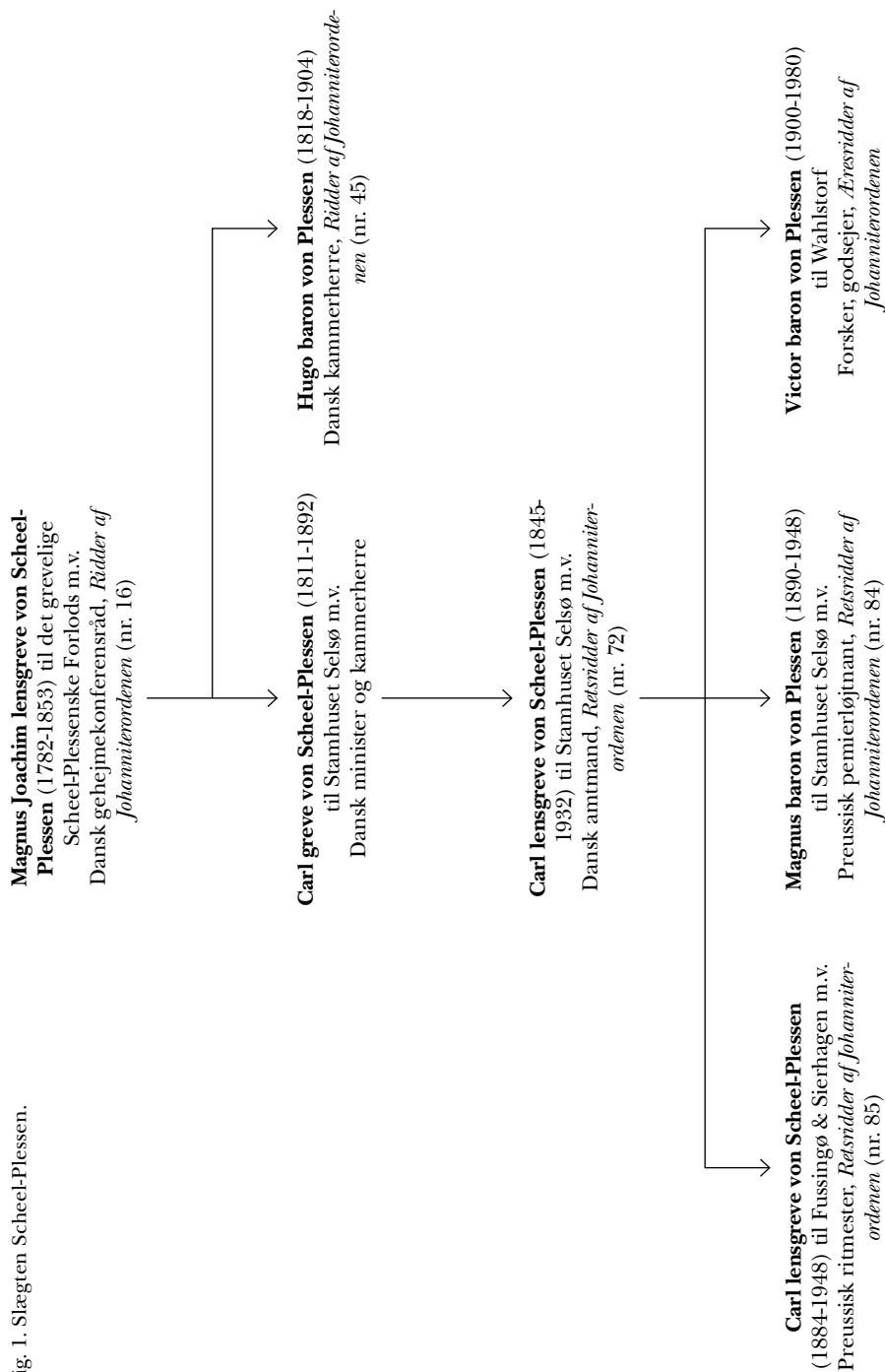
Siden 1100-tallets anden halvdel har der i Danmark været medlemmer af den religiøse munke- og ridderorden dengang kendt som Hospitalsordenen, Korsbrødrene eller Johanniterne, og siden 1500-tallet generelt kendt som Malteserordenen (eller med dens fulde navn, »Den Suveræne Militære og Hospitaliære Orden for Skt. Johannes af Jerusalem, Rhodos og Malta«). I middelalderen tilhørte disse Ordenens såkaldte Priorat Dacia, d.v.s. den enhed i ordensstrukturen, der omfattede alle de nordiske lande og sammen med bl.a. det Tyske Storpriorat udgjorde Ordenens såkaldt »Tyske Tunge«. Med Reformationen forsvandt Ordenen i en række protestantiske lande (bl.a. i Norden), samtidigt med at den spaltedes i en romersk-katolsk hovedgren, med hovedkvarter på Malta og sidenhen i Rom, og i en protestantisk sidegren, det såkaldte »brandenburgske Balivat« (»Balley Brandenburg«).

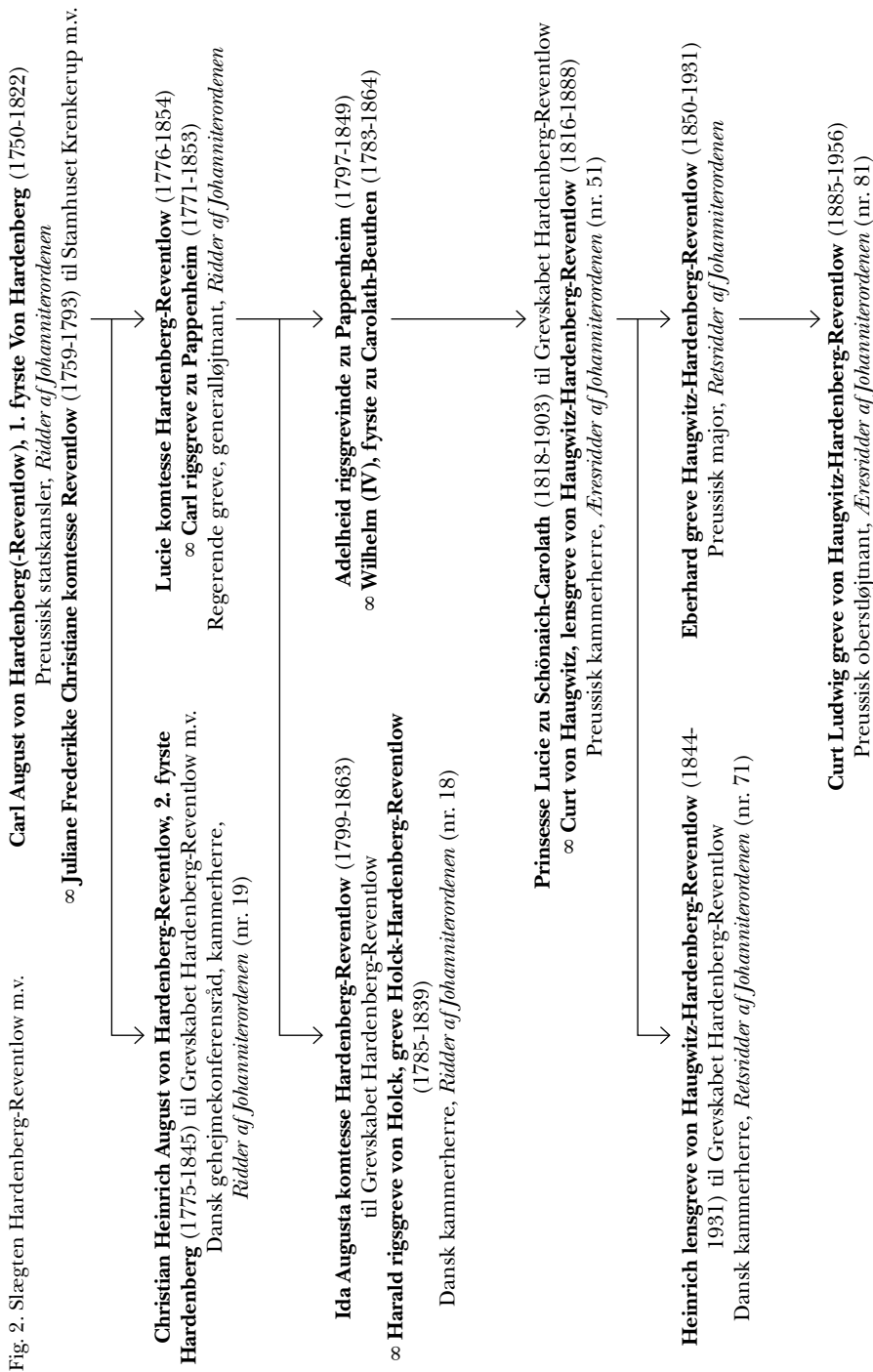
Nærværende artikels formål er at identificere de cirka 100 danskere og andre personer med stærk tilknytning til Danmark, der har været medlemmer af Ordenen de sidste 300 år. Som sådan illustrerer personrækken et udsnit af en særegen organisation, hvis medlemmer ofte har spillet en større rolle i Danmarkshistorien.

Johanniterordenen og »det brandenburgske Balivat« op til nutiden

Det såkaldte »brandenburgske Balivat« af Johanniterordenen opstod i 1200-tallet som den nordtyske del af Ordenens Tyske Storpriorat, d.v.s. den enhed af Johanniterordenen, der allerede fra 1100-tallets slutning

Fig. 1. Slægten Scheel-Plessen.

dækkede det tysk-romerske kejserrige og blev ledet af en storprior i Heisterheim. Balivatet, der omfattede Brandenburg, Mecklenborg og Pommern samt dele af Sachsen, fik imidlertid via den såkaldte Heimbach Traktat (1382), indgået mellem Storprioratet og Balivatet og godkendt af Ordenens stormester på Rhodos, en udstrakt autonomi. Således kunne Balivatet optage egne medlemmer (riddere) og disse vælge deres egne ledere, heriblandt en øverste leder, en *Herrenmeister*, uden behov for formel godkendelse fra Ordenens stormester. Nok så vigtigt kom Balivatet gradvist under stadig stærkere beskyttelse af markgreverne (fra 1356 kurfyrsterne) af Brandenburg, der senere blev konger af Preussen (fra 1701) og kejsere af Tyskland (fra 1871). Denne beskyttelse og Balivatets besiddelser blev folkeretligt anerkendt i Osnabrück Traktaten (art. XII, §3), der udgjorde en del af den Westfalske Fred (1648), som afsluttede Trediveårskrigen og fastlagde Europas grænser.

Sideløbende hermed blev Balivatet i perioden ca. 1538-80 gradvist mere lutheransk og frigjort fra Ordenens romersk-katolske hovedgren, der kort forinden var rykket fra Rhodos til Malta. Forbindelserne blev dog opretholdt, og balivatet fortsatte en sporadisk tilknytning som en slags irregulær appendiks: Balivatet sendte således jævnligt riddere og andre tropper til Malta, ligesom man ved flere lejligheder betalte medlemsafgifter (såkaldte *responsia*) til Ordenen på Malta (f.eks. 1637 og 1767). Man meddelte også formelt valget af ny *Herrenmeister* til Malteserordenen, enten til den tyske Storprior eller direkte til Stormesteren (f.eks. i 1625 og 1853). Balivatet ses indtil efter Napoleonskrigene ofte refereret til, både i Danmark og Tyskland, som »Johanniter-Malteserordenen« eller endog blot »Malteser-Ordenen«, hvilket understreger at man i hvert fald indtil det 19. århundrede ikke så de to som to forskellige ordener, men snarere som en katolsk og en protestantisk gren af samme kristne ridderorden.

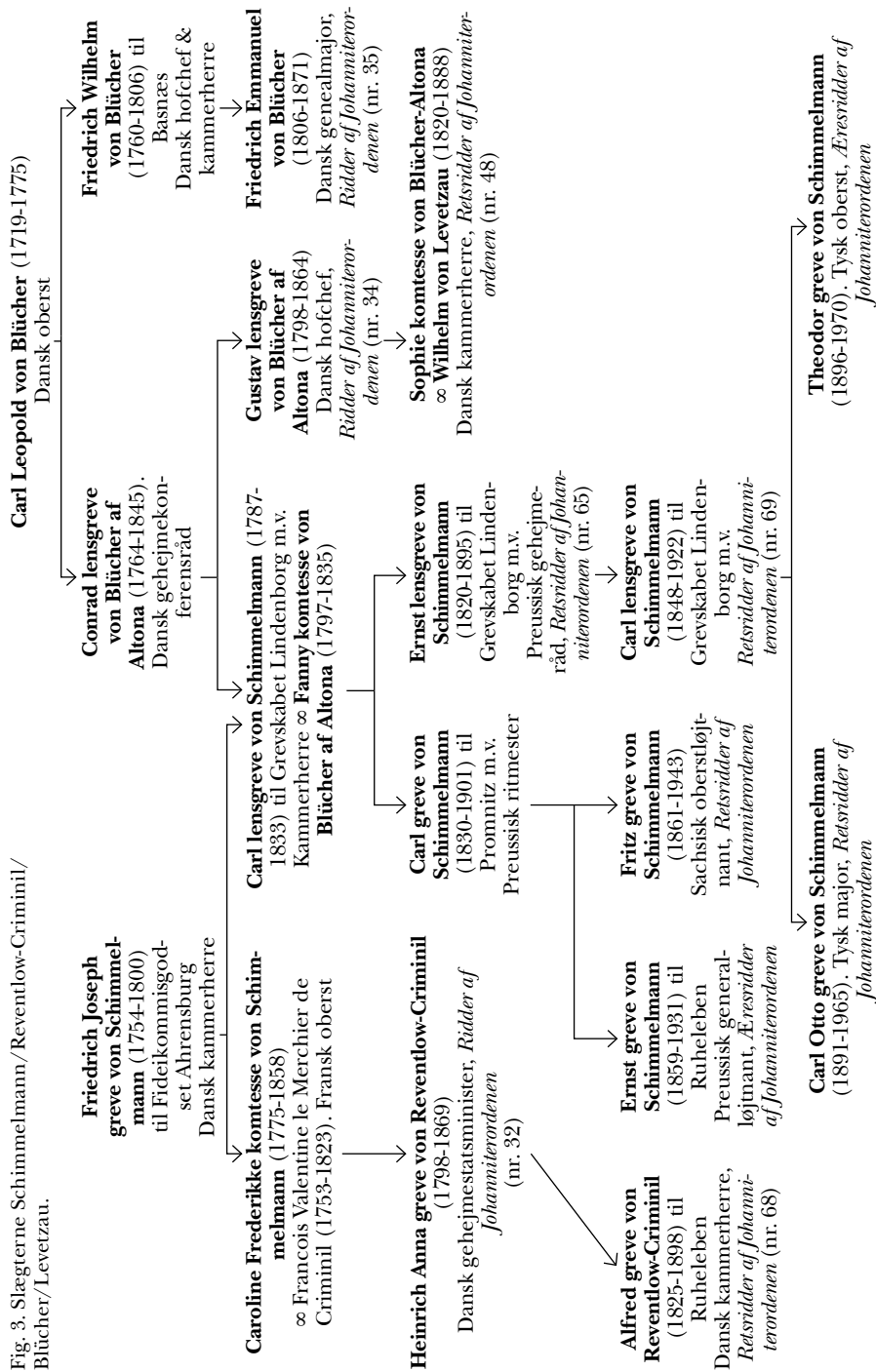
Efter reformationen fungerede Balivatet – som regel med en prins af huset Hohenzollern som *Herrenmeister* – i store træk på samme måde som Malteserordenen, d.v.s., som en blanding af på den ene side en kristen funderet, almennyttig hospitalsorganisation, der forestod institutioner med pleje af syge og fattige, og på den anden side en aristokratisk ridderorden, der samlede medlemmer fra samfundets elite og gav lederne af disse embeder med indtægter. Den dag i dag er det kombinationen af disse elementer – et karitativt/humanitært formål og en mere eller mindre aristokratisk/elitær form – der kendetegner både Malteserordenen og Johanniterordenen. De to væsentligste forskelle i forhold til Malteserordenen blev Balivatets protestantiske fundament, og at dettes riddere efter Reformationen ikke længere var pålagt cølibat og fattigdom.

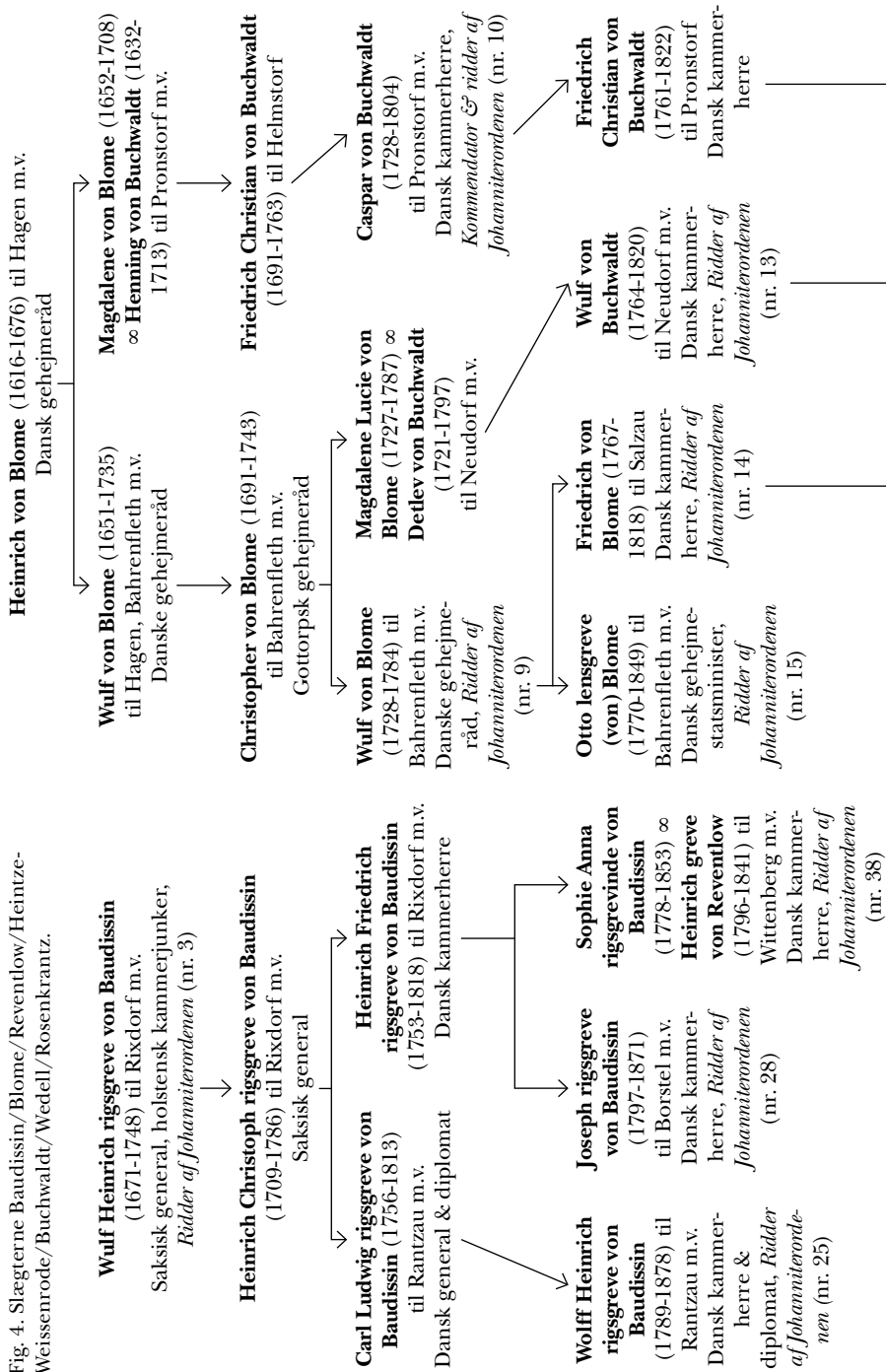
Balivatets jordbesiddelser i Nordøsttyskland var ganske omfattende, og i 1811 nationaliserede den preussiske kong Friedrich Wilhelm III al Balivatets ejendom, og året efter nedlagde han Balivatet og oprettede i stedet den Kongelige Preussiske Johanniterorden, som en slags monarkisk fortjenstorden, og hvortil alle de på det tidspunkt eksisterende riddere blev overført. I 1852 omgjorde hans søn og efterfølger, kong Friedrich Wilhelm IV dette og genoprettede med udgangspunkt i de sidste overlevende riddere Balivatet (fra før 1812), hvori disse nu fik rang af retsriddere, mens alle andre riddere af den Kongelige Preussiske Johanniterorden blev optaget som æresriddere. Dermed var den historiske kontinuitet fortsat, og det genaktiverede Balivat fik en i preussisk statsret såkaldt korporativ »*Immediatstellung*« direkte under kongen (og senere kejseren) og med denne som protektor og nu kendt under det fulde navn *Balley Brandenburg des Ritterlichen Ordens St. Johannis vom Spital zu Jerusalem*. Johanniterordenens formål blev atter at eje og drive hospitaler og hjælpetjenester, først og fremmest i Tyskland, men med tiden også udenfor landets grænser, bl.a. et endnu eksisterende hospits nær det sted i Jerusalem, hvor johanniternes oprindelige hospital havde ligget i det 11. til 13. århundrede.

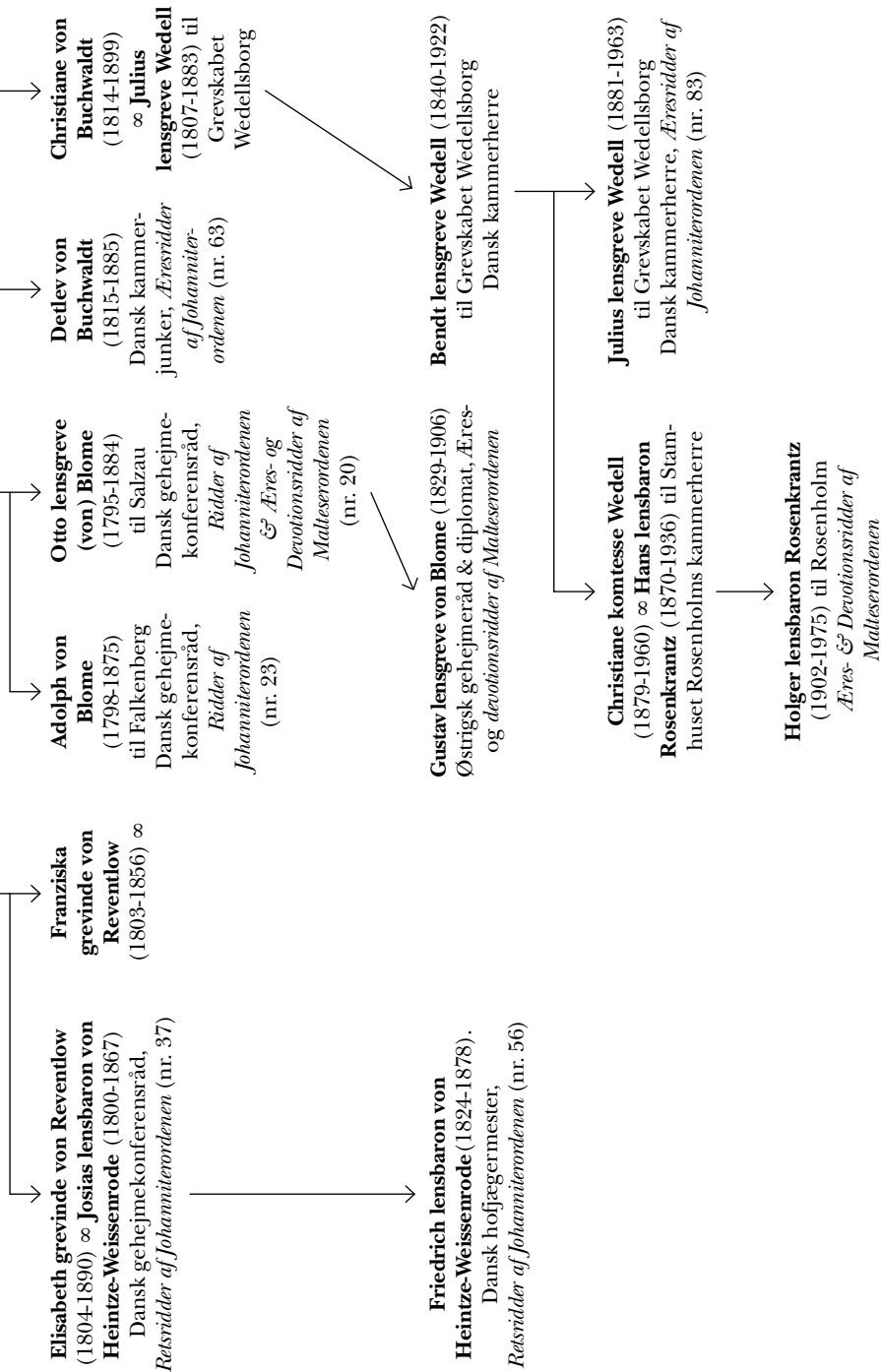
Grundet denne særegne status – som en officiel preussisk ridderorden, men ikke en statslig orden – overlevede Johanniterordenen 1. verdenskrig og Hohenzollern-dynastiets detronisering. Under Det Tredje Rige blev der til gengæld gjort flere forsøg på at undertrykke Ordenen – bl.a. blev medlemmer af nazi-partiet, NSDAP, forbudt samtidigt at være medlemmer af Ordenen (1938), og så sent som i vinteren 1944 arbejdede nazistiske ministre med at forberede et totalforbud imod den. Det sidste skete efter, at en lang række Johanniterridderne havde deltaget i det mislykkede 20. juli 1944-kupforsøg imod Hitler, og mindst 11 medlemmer mistede livet som en direkte konsekvens deraf.

Johanniterordenen i nutiden

Positionen som *Herrenmeister* har siden 1693 vedvarende været et medlem af fyrstehuset Hohenzollern-Brandenburg, og siden 1999 er den 37. af slagsen H.K.H. Prins Oskar af Preussen. I nutiden er Johanniterordenen fortsat som havende en dobbelt natur: 1) En kristen-humanitær korporation af protestantiske mænd, der støtter hospitals- og hjælpearbejde (siden 1947 med de tyske afdelinger/medlemmer som en integreret del af den Tyske Evangeliske Kirke), og 2) en af Forbundsrepublikkens præsident indstiftet og officielt anerkendt dekoration i to grader, der tildeles medlemmerne efter fortjeneste.

Til det første aspekt hører, at Johanniterordenen i dag er aktiv i 39 lande verden over indenfor humanitært og karitativt arbejde. Alene i Tyskland ejer eller driver man 80 hospitaler, plejehjem og hospitser med i alt 9.500 ansatte og en årlig omsætning på 565 mio. Euro (2010), hvortil kommer institutioner, der drives eller støttes, i mere end en snes udviklingslande m.v. Blandt flere andre aktiviteter er en international nødhjælpstjeneste (grundlagt i 1952) med i dag 13.000 ansatte, 29.000 aktive frivillige og 1,5 mio. støttemedlemmer og en omsætning på 530 mio. Euro (2009).

Til Johanniterordenens samtidige karakter som ridderorden og en officiel dekoration hører optagelsen af medlemmer som de riddere, der udgør organisationens kerne. Indtil 1948 krævedes formelt adelig byrd for medlemskab; det krav er afskaffet, men det er fortsat mellem 1/3 og 1/2 af medlemmerne, der kommer fra familier med en historisk tilknytning til særligt tysk adel.

Medlemskab kan ikke søges og forudsætter indstilling fra to retsriddere. Personer optages som æresriddere, og selve æresridderkorset tildeles normalt fire år efter optagelse i Ordenen, mens retsridderkorset kan tildeles efter syv år. Ordenen har (2012) cirka 4.000 medlemmer, hvoraf cirka 1/3 har modtaget retsridderkorset sammen med det traditionelle ridderslag. Udover de to klasser af æresriddere og retsriddere, samt æresmedlemmer, findes der kommandatorerne; disse var oprindeligt personer, der ledede et kommanderi (typisk et kloster/hospital), men blev senere efter Reformationen til ledere af en lokal enhed af Ordenen, som regel knyttet til administrationen af (og indtægterne fra) et tilhørende gods. I nutiden er en kommandator leder af en geografisk afgrænset, administrativ enhed med ansvar for Ordenens hospitalære og humanitære opgaver i området. Der findes (2013) 23 kommanderier under Johanniterordenen, heraf fem udenfor Tyskland: Finland, Frankrig, Schweiz, Ungarn, Østrig. Det eneste af disse, der ikke er geografisk afgrænset er det såkaldte »Balivatets kommanderi« (*Kommende der Balley*), der samler de medlemmer, der hverken bor i Tyskland eller i et af de fem førnævnte lande. Under dette sorterer siden 2012 nu også et dansk »underkommanderi«.

Insignier for de to klasser af riddere samt for æresmedlemmer, kommandatorer og *Herrenmeister* er senest fastsat ved dekret af den tyske forbundspræsident 15. juni 1959 (i forlængelse af Lov om Titler, Ordener og Hæderstegn af 26. juli 1957), og disse har som sådan en status som tysk dekoration på linje med andre officielle tyske ordener og medaljer.

Der er for nærværende bl.a. i Tyskland, Sverige og Frankrig, samt Danmark, givet stående, individuelle eller begrænsede bæretilladelser til Or-

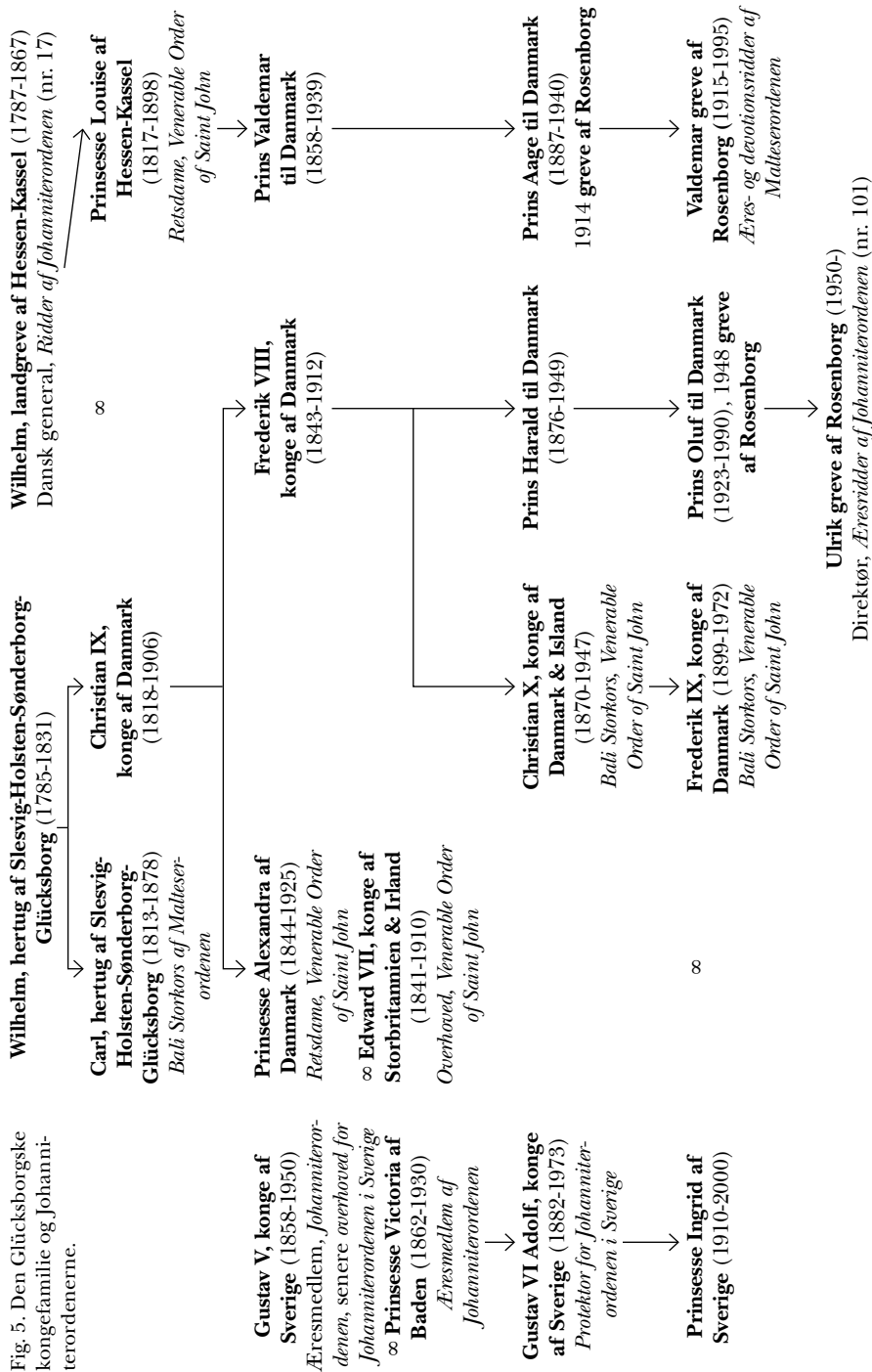

Fig. 5. Den Glücksborgske kongefamilie og Johannitterordenerne.

denens dekorationer. Det bør p.g.a. Johanniterordenens særlige historie og status bemærkes, at Ordenen var kontinuerligt anført i den danske *Hof- og Statskalenders* liste over anerkendte ordener indtil midten af 1920'erne – både før og efter Ordenens reorganisering i 1852/53, hvor den fik sin nuværende retlige status. Anførslen ophørte omkring det tidspunkt, hvor det dengang sidste overlevende medlem i Danmark, Carl Frederik lensgreve Rantzau (1846-1925), afgik ved døden, og der ikke længere blev ansøgt om bæretilladelser. Der er i nutiden givet kongelig dansk bæretiladelse til Ordenens dekorationer, senest i 2011 og 2012.

Riddere i Danmark eller med dansk tilknytning

Siden Reformationen har hverken den romersk-katolske Malteserorden eller den protestantiske Johanniterorden haft nogen egentlig, institutionaliseret tilstedeværelse i Danmark eller opnået anerkendelse som national ridderorden under kongelig ledelse og beskyttelse. Det sidste er modsat, hvad der er tilfældet i for eksempel Storbritannien (1888), Sverige (1946) og Holland (1946). I det britiske tilfælde fik en i første omgang uautoriseret genoplivning af Malteserordenens Britiske Priorat under navnet »Venerable Order of Saint John« fra 1888 status som en »kronorden« med den britiske monark som overhoved og et medlem af kongefamilien som storprior. I Sverige og Holland skilte de derværende kommanderier af Johanniterordenen sig efter 2. verdenskrig ud og fik kongelige protektion og nyder fortsat en officiel status i disse lande. De fire førnævnte, ikke-katolske johanniterordener anerkender gensidigt hinanden og samarbejder i dag i den såkaldte »Order of Saint John Alliance«, ligesom de sammen har et formaliseret samarbejde med deres katolske ophav, Malteserordenen. Tilsammen har de fem ordener cirka 50.000 medlemmer på verdensplan.

Desuagtet at ingen af disse i alt fem ridderordener har været tilstede i Danmark på organiseret vis siden Reformationen, har der alligevel gennem de knap fem århundreder været johanniter-/malteserriddere med en stærkere eller svagere tilknytning til landet. Medtaget i det følgende oversigt er ikke medlemmerne af den romersk-katolske Malteserorden eller den britiske Venerable Order of Saint John. Til den første har der i Danmark de sidste 200 år kun været godt et dusin medlemmer, bl.a.: (1) Edouard Romeo greve Vargas-Bedemar (1770-1847), dansk kammerherre og chef for Naturhistorisk Museum. (2) Carl Woldemar greve Daneskiold-Løwendal (1773-1829), Malteserordenens minister til Danmark 1796-98, og siden dansk oberstløjtnant, sønnesøn af nr. 5 i listen over Johanniteriddere nedenfor. (3) Casimir Alfons baron Hübsch de Grosthal (1791-1865), dansk kammerherre og ministerresident, samt gene-

ralkonsul i Konstantinopel. (4) Otto lensgreve (von) Blome (1795-1884), nr. 21 i listen nedenfor. (5) Carl, hertug af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg (1813-1878), storebroder til kong Christian IX og svigersøn til kong Frederik VI, som blev (honorær) Bali-Storkors af Malteserordenen i 1854 og søgte og fik dansk bæretilladelse til denne af sin halvfar (og hustrus eksmand!), kong Frederik VII. (6) Ejnar Offer greve Oberbech-Clausen (1883-1963) til Voergaard og Egebjerggaard. (7) Holger lensbaron Rosenkrantz (1902-1975) til Rosenholm. (8) Valdemar greve af Rosenborg (1915-1995). (9) Per von Holstein (1916-2002), cand.polit. et jur. (10) Hans Wilhelm Saxild (1916-1996), cand.jur. (11) Inger Saxild (1922-1999), cand.jur. (12) Bertil A. Frosell (1961-), landsdommer. For den britiske Venerable Order of Saint Johns vedkommende har antallet af danske været endnu mindre, men i hvert fald fire medlemmer af kongefamilien vides at have været medlemmer: (1) Dronning Louise (1817-1898), født prinsesse af Hessen-Kassel, datter af nr. 17 nedenfor, og gift med kong Christian IX. (2) Deres datter, prinsesse Alexandra (1844-1925), gift med Edward (VII), daværende prins af Wales og senere britisk konge. (3) Kong Christian X (1870-1947). (4) Kong Frederik IX (1899-1972). Se figur 5.

Denne artikel forsøger i det følgende at identificere alle personer, der har været riddere af den tysk-baserede, protestantiske Johanniterorden fra 1600-tallet til 2013 (enten under det brandenborgske Balivat indtil 1812 og igen fra 1852, eller i den mellemliggende periode, hvor Ordenen var en preussisk fortjenstorden som den Kongelige Preussiske Johanniterorden 1812-52), og som enten har været danske statsborgere eller haft stærk tilknytning til Danmark. Den sidste kategori omfatter udlændinge, der enten har været bosiddende i Danmark gennem længere tid eller haft danske kongelige embeder eller på anden vis haft en væsentlig tilstedeværelse i landet. Sidstnævnte kan f.eks. være udenlandske besiddere af danske majorater, d.v.s. de båndlagte formuer eller ejendomme, der under enevælden oprettedes som grevskaber, baronier, stamhuse eller fideikommiss, og som ikke kunne afhændes og gik udelt i arv fra generation til generation indtil den kontroversielle lensaflysning fra 1919.

Listen illustrerer, hvor tætte forbindelserne var mellem danske og tyske adelige forud for de to krige om Slesvig-Holsten (1848-1850, 1863-1864), og sågar op til 2. verdenskrig. En række familier ejede eller besad ejendomme i begge lande og beklædte offentlige funktioner på den ene eller anden side af grænsen og ofte på begge sider. Disse forbindelser ophørte imidlertid stort set alle med lensaflysningen, da de førnævnte danske majorater blev opløst og blev delvist nationaliseret, delvist over-

Fig. 6. Våben for kong Frederik V's svoger, hertug Ferdinand til Braunschweig og Lüneburg (1721-1792) (nr. 7) som øverste leder af Den Danske Frimurerorden, inkl. ordenstegn for bl.a. Johanniterordenen (Provinsiallogen i Odense, foto: Tom Agerled).

Fig. 7. Dansk gehejmestatsminister Conrad rigsgreve (zu) Rantzau-Breitenburg (1773-1845) (nr. 12) med bl.a. Johanniterordenens halskors.

Fig. 8. Våben fra dansk grevepatent for greverne Danneskiold-Løwendal (1787), hvor midterskjoldet er placeret på et Malteserkors repræsenterende Johanniterordenen. Kong Frederik III's sønnesøns søn, Ulrich Friedrich Woldemar greve von Løwendal (1700-1755) (nr. 5), var, før han konverterede til katolicismen, ridder af Johanniterordenen, og brugte som russisk og tysk greve ordenskorset i sit våben. Hans søn, François-Xavier (1742-1808), og sønnesøn, Carl Woldemar (1773-1829), blev 1786 danske grever med navnet Danneskiold-Løwendal og videreførte dette; sidstnævnte blev også ridder af Malteserordenen (1792) og dennes minister i Danmark-Norge (1796-98) (Rigsarkivet).

gik til privat ejendom. Befordrende var heller ikke Det Tredje Rigets politik om, at tyskere ikke længere kunne have dobbelt statsborgerskab, men måtte vælge nationalitet, eller Danmarks nationalisering af tyske statsborgeres ejendom i 1945.

Lidt forenklet kan man opsummere de danske medlemmer gennem århundrederne således:

- Før 1812: Spredte enkelttilfælde, primært slesvig-holstenske adelsmænd.
- 1812-1848: Næsten udelukkende slesvig-holstenske adelsmænd med kongelige danske embeder eller tyskere med danske forbindelser.
- 1848-1918: Danske adelsmænd, ofte med hofembeder og familietilknytning til Preussen.
- 1918-: Spredte enkelttilfælde af diplomater og immigranter til Danmark samt danskere med tyske forbindelser.

Hvad der kun indirekte fremgår af listen er imidlertid, at der har været – og endnu i et vist omfang fortsat er – meget stærke slægtsmæssige relationer. I en række familier har der i adskillige generationer været medlemmer af Ordenen, mens der i andre tilfælde har været tale om hele, nært forbundne slægtskredse med talrige samtidige eller umiddelbart følgende medlemmer. Dette fremgår af oversigter over for eksempel generationer af slægterne Scheel-Plessen/Plessen (fig. 1) og Hardenberg-Reventlow/Haugwitz-Hardenberg-Reventlow (fig. 2), og de overlappende slægtskredse Schimmelman/Reventlow-Criminil/Blücher/Levetzau (fig. 3) og Baudissin/Blome/Reventlow/Heintze-Weissenrode/Buchwaldt/Wedell/Rosenkrantz (fig. 4). Det fremgår såmænd også af selve den danske kongefamilie, der har talt adskillige personer med medlemskab af enten Johanniterordenen, Venerable Order of Saint John eller Malteserordenen (fig. 5). Faktisk er de genealogiske forbindelser endnu stærkere, end tavlerne viser; for eksempel er det tilfældet, at en ganske stor andel af de 101 riddere nedstammer fra den første på listen, Ditlev von Reventlow (nr. 1), hvortil kommer, at der i disse efterslægter har været mange flere personer med tilknytning til Johanniterordenen, men uden at disse har været danske statsborgere ved optagelsen eller haft stærk tilknytning til landet, for eksempel et stort antal medlemmer af danske og/eller slesvig-holstenske adelsslægter som greverne Brockdorff, Brockdorff-Ahlefeldt, Holck, Holstein(-Holsteinborg) og Moltke, samt familierne von Kaas von Reventlau, von Levetzow, Løvenskiold m.fl.

At der er så stærke familiemæssige forbindelser, må man formodentlig tilskrive Ordenens karakter: Dels som indtil nyere tid forbeholdt adelige og dels som havende en »korporativ« karakter, hvor medlemmer skal indvælges på baggrund af anbefalinger.

Listen over riddere er organiseret kronologisk, fra de først kendte riddere til de senest udnævnte. Rækkefølgen er, alt andet lige, baseret på første kendte udnævnelsesdato. Af biografiske informationer er medtaget væsentligste erhverv, større ejendomsbesiddelser og kongelige ud-

nævnelser, samt hvorvidt de pågældende har været »blå riddere« (riddere af Elefantordenen) eller »hvide riddere« (før 1808) subs. Storkors af Dannebrogordenen (efter 1808). Øvrige danske dekorationer er generelt ikke medtaget.

Før 1812 fandtes der kun en klasse af medlemmer af Johanniterordenens brandenborgske Balivat, riddere, og disse tilhørte kun i en del af tilfældene et lokalt kommanderi. Alle medlemmer af den Kongelige Preussiske Johanniterorden (1812-1852) var ligeledes blot riddere; begge er i den efterfølgende liste anført som riddere (R.). I sidstnævnte periode hørte de enkelte riddere ikke under noget lokalt kommanderi, men ved genskabelsen af det brandenborgske Balivat i 1852 blev ridderne af den Kongelige Preussiske Johanniterorden overført til denne i en ny kategori som »æresriddere« (Æ.R.), bortset fra dem der havde været riddere frem til 1812, som – i lighed med Malteserordenen – udgjorde ordenens første klasse, »retsriddere« (R.R.).

Forkortelser:

H.D. Hans Durchlaucht

H.E. Hans Excellence

R.R. Retsridder (*Rechtsritter*, d.v.s. ridder af 1. grad),
Johanniterordenen

Æ.R. Æresridder (*Ehrenritter*, d.v.s. ridder af 2. grad),
Johanniterordenen

R. Ridder (*Ritter*), Johanniterordenens brandenborgske Balivat
(frem til 1812) og Kongelige Preussiske Johanniterorden
(1812-53)

Riddere

1. DITLEV VON REVENTLOW (1600-1664) til Reetz, Gitschow og Ziesendorf (i Mecklenborg), samt Futterkamp og Neudorf (i Holsten) m.v. Angiveligt R. (i så fald senest 1664). Dansk gehejmeråd og kansler i Tyske Kancelli, lens- og amtmand m.v.
2. AHASVERUS RIGSGREVE VON LEHNDORFF (1637-1688). R. 1671, senere kommandator af Süpplingenburg. Dansk generalmajor 1677-1679, samt råd, kammerherre, overborggreve m.v. for kurfyrsten af Brandenburg; havde været soldat for Malteserordenen og kæmpet på dennes galejer. Ophøjet i den tysk-romerske rigsgrevestand (1687).
3. WOLF HEINRICH RIGSGREVE VON BAUDISSIN (1671-1748) til Rixdorf (Holsten), Tresdorf (Holsten), Lammershagen med Friedeburg (Holsten) & Cronsburg (Holsten), samt Lisska (i Sachsen) m.v.

- R. tidligst 1711. Holsten-gottorpsk kammerjunker og oberstløjtnant, senere saksisk general, Ridder af Dannebrogordenen (1714) m.v. Ophøjet i den tysk-romerske rigsgrevestand (1741).
4. MORITZ ULRICH RIGSGREVE VON PUTBUS (1699-1769), til rigsherskabet Putbus (på Rügen), Baronierne Kjørup og Einsiedelsborg, samt Vandaas m.v. R. 1728, ekspektance på kommanderierne Lagow og Burschen 1725. Arvelandmarskal over Forpommeren, landråd m.v. Ophøjet (sammen med faderen) i den tysk-romerske rigsgrevestand (1728) og i den svenske grevestand (1731).
 5. ULRICH FRIEDRICH WOLDEMAR GREVE VON LØWENDAL (1700-1755) til La Ferté-Aumin og Cressi (i Frankrig). R. 1728, ekspektance på kommanderierne Wietersheim, Mirow og Nemerow 1721. Dansk soldat, senere saksisk, russisk og fransk general, samt Maréchal de France, konverterede til katolicismen ca. 1743. Ophøjet i den russiske grevestand (1738), i den tysk-romerske rigsgrevestand (1741) og erhvervede et fransk markgrevskab (1746). Hans søn, François-Xavier-Joseph greve Danneskiold-Løwendal (1742-1808), kom til Danmark som generalmajor og gesandt, og dennes søn, Carl Woldemar greve Danneskiold-Løwendal (1773-1829), blev 1792 ridder af Malteserordenen, 1796-98 dennes minister i Danmark-Norge og Sverige og siden dansk kammerherre og oberstløjtnant.
 6. H.D. PRINS FRIEDRICH WILHELM TIL SLESVIG-HOLSTEN-SØNDERBORG, HERTUG TIL SLESVIG-HOLSTEN-SØNDERBORG (-BECK) (1687-1749). R. tidligst 1735, ekspektance på kommanderierne Lagow og Lietzen 1735. Preussisk generalfeltmarskal. Titulær hertug fra 1728.
 7. H.D. PRINS FERDINAND TIL BRAUNSCHWEIG-WOLFENBÜTTTEL-BEVERN, HERTUG TIL BRAUNSCHWEIG OG LÜNEBURG (1721-1792). Ridder-kandidat (*»Anwärter«*) 1736, siden R., kommandator af Gorgast fra 1789. Hannoveransk feltmarskal og preussisk generalfeltmarskal m.v., broder til kong Frederik V's anden hustru, dronning Juliane Marie, øverste leder for bl.a. Den Danske Frimurerorden 1776-92, opholdt sig i Danmark bl.a. maj-juli 1778, dekoreret med bl.a. den danske Orden de l'Union Parfaite (senest 1770).
 8. GEORG LUDWIG FRIHERRE VON DER WENSE (1708-1781), til Hattorf (i Braunschweig-Lüneburg). R. 1762. Dansk kammerherre.
 9. H.E. WULF VON BLOME (1728-1784), til Bahrenfleth og Salzau (i Holsten). R. 1764. Dansk gehejmeråd, kammerherre, landråd i Slesvig-Holsten m.v., samt Ridder af Dannebrogordenen (1767).

10. CASPAR VON BUCHWALDT (1728-1804), til Pronstorf, Seedorf og Hornstorf (i Holsten). R. 1764, Kommendator 1797. Dansk kammerherre.
11. MALTE FRIEDRICH RIGSGREVE VON PUTBUS (1725-1787), til rigsherskabet Putbus (på Rügen), og Baronierne Kjørup og Einsiedelsborg m.v. R. 1772. Svensk hofmarskal m.v.
12. H.E. ANDREAS CONRAD PETER RIGSGREVE (ZU) RANTZAU-BREITENBURG (1773-1845), til Breitenburg (i Holsten). R. 1800. Dansk gehejmestatsminister, gehejmekonferensråd, kgl. overskænk, kammerherre m.v., samt Ridder af Elefantordenen (1836) og Storkors af Dannebrogordenen (1815).
13. WOLF VON BUCHWALDT (1764-1820), til Neudorf og Farve (i Holsten). R. 1800, ekspektance på kommanderiet Lagow. Dansk kammerherre.
14. FRIEDRICH VON BLOME (1767-1818), til Salzau og Blomesche Wildniss (i Holsten). R. 1800. Dansk kammerherre.
15. H.E. OTTO LENS GREVE (VON) BLOME (1770-1849), til Bahrenfleth og Heiligenstedten (i Holsten) m.v. R. 1800, ekspektance på kommanderiet Süpplingenburg 1788. Dansk gehejmestatsminister (udenrigsminister), gehejmekonferensråd, general, kammerherre, gesandt i Skt. Petersborg i perioder (1804-1841) m.v., samt Ridder af Elefantordenen (1826) og Storkors af Dannebrogordenen (1809). Ophøjet i den danske lensgrevestand (1819).
16. H.E. MAGNUS JOACHIM LENS GREVE VON SCHEEL-PLESSEN (1782-1853), til det grevelige Scheel-Plessenske Forlods [Fideikommisgodserne Fusingø og Selsø], Lindholm, Saltø, Harrested og Torp, Sierhagen (i Holsten), Harkensee (i Mecklenburg), det Thienenske Fideikommis m.v. R. 1812. Dansk gehejmekonferensråd og kammerherre, medlem af den danske stænderforsamling m.v. Ophøjet i den danske grevestand (1830).
17. H.H. PRINS WILHELM, LANDGREVE AF HESSEN-KASSEL (1787-1867). R. 1814. Dansk general og guvernør i København, samt Ridder af Elefantordenen (1810); svigerfader og fætter (én gang forskudt) til kong Christian IX.
18. HARALD RIGSGREVE (VON) HOLCK (1785-1839). R. 1814. Dansk kammerherre og oberst.
19. H.E. CHRISTIAN HEINRICH AUGUST, [*de jure*] 2. FYRSTE VON HARDENBERG, LENS GREVE AF HARDENBERG-REVENTLOW (1775-1840), til Grevskaftet Hardenberg-Reventlow, Stamhuset Frijensvold, Fjellebro, Nielstrup, Sæbyholm, samt Neuhardenberg (i Brandenburg) m.v. R. 1816. Dansk gehejmekonferensråd, kammer-

- herre og hofjægermester m.v., samt Storkors af Dannebrogordenen (1814). Ophøjet (sammen med faderen) i den preussiske fyrstestand (1814) og i den danske grevestand (1814).
20. GOTTLIEB FRIEDRICH WILHELM VON BÜLOW (1779-1847), til Görtz (i Holsten). R. 1818. Dansk kammerherre, hofjægermester, major og overførster i Pinneberg og Rantzau, Holsten.
 21. H.E. OTTO LENS GREVE (VON) BLOME (1795-1884), til Salzau og Lammershagen (i Holsten) m.v. R. 1819. Dansk gehejmekonferensråd, kammerherre og oberstløjtnant m.v., hannoveransk gehejmeråd m.v., samt Storkors af Dannebrogordenen (1852). Ophøjet (sammen med farbroderen, nr. 15) i den danske lensgrevestand (1819/1826). Han blev (1836) ganske bemærkelsesværdigt også æres- og devotionsridder af Malteserordenen, idet han var protestant, fraskilt og gift igen, hvilket klart skulle have diskvalificeret ham fra optagelse i Malteserordenen.
 22. H.E. ERNST AUGUST VON DÖRING (1767-1850). R. 1821. Dansk gehejmekonferensråd, kammerjunker, amtmand og landdrost i Holsten, samt Storkors af Dannebrogordenen (1840).
 23. H.E. ADOLPH FRIEDRICH (»FRIHERRE«) VON BLOME (1798-1875), til Falkenberg (i Slesvig), Fideikommissgodset Heiligenstedten og Blomesche Wildniss (i Holsten) m.v. R. 1828. Dansk gehejmekonferensråd, kammerherre, hofjægermester og diplomat m.v., samt Storkors af Dannebrogordenen (1838).
 24. H.E. ERNST WILHELM REMBERT FRIHERRE VON UNGERN-STERNBERG, FRIHERRE ZU PÜRCKELL (1794-1879). R. 1829. Russisk kammerherre, gehejmeråd og diplomat, bosiddende i København 1847-1860.
 25. WOLFF HEINRICH FRIEDRICH CARL RIGSGREVE VON BAUDISSION (1789-1878), til Rantzau (i Holsten) m.v., R. 1829. Dansk kammerherre, legationssekretær og premierløjtnant.
 26. H.E. CHRISTIAN CONRAD SOPHUS LENS GREVE DANNE-SKIOLD-SAMSØE (1800-1886), til Grevskabet Samsøe og Holmegaard m.v. R. 1829. Dansk gehejmekonferensråd, kgl. overskænk og overstaldmester, kammerherre m.v., samt Storkors af Dannebrogordenen (1842).
 27. JOSEPH NICOLAI BENJAMIN VON ABRAHAMSON (1789-1847). R. 1830. Dansk kammerherre, oberst, generalkrigskommissær, medlem af stænderforsamlingen m.v.
 28. JOSEPH FRANZ CHRISTIAN RIGSGREVE VON BAUDISSION (1797-1871), til Borstel og Holm (i Holsten) m.v. R. 1832. Dansk kammerherre og ritmester.

29. ANDREAS ERICH HEINRICH ERNST LENS GREVE (VON) BERNSTORFF-GYLDENSTEEN (1791-1837), til Grevskabet Gyldensteen, samt Wotersen og Lancken (i henh. Holsten og Lauenborg) m.v. R. ca. 1833/34. Dansk kammerherre, hofjægermester, landråd i Lauenborg, ritmester m.v.
30. CARL AUGUST RUDOLPH VON OPPEN-SCHILDEN (1792-1872), til Alt-Gatersleben og Nachterstedt (i Braunschweig) m.v. R. 1833 (Balivatets Kommanderi). Dansk kammerherre, preussisk major; bosiddende på Majoratet Haseldorf (i Holsten) og på Fideikommissgodset Clausholm, hans hustrus ejendom. Ophøjet i den danske adelstand (1832).
31. H.E. FREDERIK (»FRITZ«) SIEGFRED BARON BILLE-BRAHE (1799-1871), til Stamhuset Egeskov m.v. R. 1833. Dansk gehejmekonferensråd, kammerherre, ritmester m.v.
32. H.E. HEINRICH ANNA GREVE VON REVENTLOW-CRIMINIL (1798-1869), til Ruheleben (i Holsten). R. 1834. Dansk gehejmestatsminister (for Holsten og Lauenborg), gehejmekonferensråd, kammerherre m.v., samt Ridder af Elefantordenen (1847) og Storkors af Dannebrogordenen (1841).
33. H.E. ADAM GOTTLOB GREVE (VON) MOLTKE-HUITFELDT (1798-1876), til Stamhuset Moltkenborg, det Schilden-Huitfeldtske Fideikommiss, samt Mullerup, Gråsten m.v. R. 1835. Dansk gehejmekonferensråd, hofmarskal, kammerherre, diplomat, medlem af Landstinget m.v., samt Storkors af Dannebrogordenen (1861).
34. GUSTAV CARL FREDERIK LENS GREVE (VON) BLÜCHER AF ALTONA (1798-1864). R. 1837. Dansk kammerherre, hofchef, oberst og kgl. adjutant. Ophøjet (med sin fader) i den danske lensgrevestand (1818).
35. FRIEDRICH [»FRITZ«] EMMANUEL VON BLÜCHER (1806-1871). R. 1837. Dansk generalmajor, kammerherre og kgl. adjutant.
36. ADAM CHRISTOFFER (VON) LØVENSKIOLD (1804-1886), til Næss (i Norge). R. 1837. Svensk-norsk kammerherre, officer og diplomat, bl.a. som chargé d'affaires i hans fødeland Danmark 1838-39.
37. H.E. JOSIAS FRIEDRICH ERNST LENS BARON VON HEINTZE-WEISSENRODE (1800-1867), til Det Friherrelige Heintzeske Forlods m.v., samt Niendorf og Reecke (i Holsten) m.v. R. senest 1837; R.R. 1855 (Balivatets Kommanderi). Dansk gehejmekonferensråd, kammerherre og amtmand i Bordesholm, Kiel og Kronshagen (i Holsten). Ophøjet i den danske friherrestand (1845).
38. HEINRICH GREVE VON REVENTLOW (1796-1841), til Wittenberg. R. 1836. Dansk kammerherre, medlem af den slesvig-holsten-

- ske regering og amtmand i Flensborg, samt over Bordesholm, Kiel & Kronshagen.
39. H.D. PRINS HEINRICH KARL WOLDEMAR TIL SLESVIG-HOLSTEN-SØNDERBORG-AUGUSTENBORG (1810-1871). R. 1839. Preussisk generalmajor og kgl. generaladjutant; han var født som dansk undersåt og var endnu dette ved sin optagelse i Ordenen; hans moder var dansk og hans fader dansk general.
 40. JACOB THODE (VON) RÆDER (1798-1853). R. 1839. Dansk oberst og kammerjunker.
 41. GEORG LUDWIG HANS ALBRECHT WILHELM VON RÖSSING († ca. 1850/1851), til Sarlhusen (i Holsten). R. 1840. Dansk oberstløjtnant og kammerjunker, kgl. preussisk arvelandmarskal i Fyrstedømmet Halberstadt.
 42. H.E. CARL FREDERIK CHRISTOPH GREVE (VON) AHLEFELDT-LAURVIGEN (1792-1871). R. 1845. Dansk gehejmekonferensråd, overceremonimester, kammerherre og major, samt Storkors af Dannebrogordenen (1864).
 43. H.E. FREDERIK WILHELM AUGUST VON HAXTHAUSEN (1806-1889). R. 1845. Dansk kgl. overstaldmester, ordensmarskal og kammerherre, samt Storkors af Dannebrogordenen (1870).
 44. H.E. CHRISTIAN CARL AUGUST VON ROEPSTORFF (1798-1870). R. 1845. Dansk ordensmarskal, kgl. overstaldmester og kammerherre, samt Storkors af Dannebrogordenen (1868).
 45. HUGO FRIEDRICH ADOLF BARON VON PLESSEN (1818-1904), til substitutionen for Stamhusene Førlev og Gunderslevholm. R. 1845 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk kammerherre og landråd i Slesvig, senere preussisk gehejmeregeringsråd, bosiddende i Slesvig.
 46. CAJUS [CAI] WILHELM GEORG VON RUMOHR (1797-1879), til Østergaard og Gross-Steinrade Seniorat. R. 1846. Dansk kammerherre og amtmand i Flensborg m.v.
 47. ADOLPH OTTO WILHELM VON HEDEMANN (1793-1849). R. mellem 1845 og 1848/1849. Dansk hofmarskal, kammerherre, oberstløjtnant m.v.
 48. WILHELM FREDERIK LUDVIG THEODOR VON LEVETZAU (1820-1888). R. 1848; R.R. 1872 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk kammerherre og amtmand i Holsten, senere preussisk gehejmeråd og landråd, bosiddende i Itzehoe i Holsten.
 49. EMIL FRIHERRE VON DORNBERG (1815-1888). Æ.R. 1854 (Baliwatets Kommanderi, senere i Hannoveranske Kommanderi), bosiddende i København (1859).

50. FRIEDRICH FERDINAND VON LEVETZOW (1802-1884), til Ehlerstorff, Putlos og Schönhagen (i Holsten). Æ.R. 1855 (Balivatets Kommanderi, senere Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk kammerherre og amtmænd.
51. CURT ULRICH HEINRICH GREVE VON HAUGWITZ, senere LENSGREVE VON HAUGWITZ-HARDENBERG-REVENTLOW (1816-1888), til Majoratet Krappitz. Æ.R. 1856 (Schlesiske Kommanderi). Preussisk kammerherre og officer. Ophøjet i den danske grevestand som greve Haugwitz-Hardenberg-Reventlow (1885/1886) og bosiddende på Grevskabet Hardenberg-Reventlow på Lolland.
52. ADOLPH WILHELM RUDOLPH VON OPPEN-SCHILDEN (1824-1896), til det Schilden-Holstenske Fideikommis, Majoratet Haseldorf (i Holsten), Alt-Gatersleben og Nachsterstedt (i Braunschweig), Livø m.v. Æ.R. 1856; R.R. 1886 (Balivatets Kommanderi). Dansk kammerherre, hofjægermester og ritmester.
53. FREDERIK JULIUS CHRISTIAN DE CASTONIER (1804-1867). Æ.R. 1857 (Balivatets Kommanderi). Dansk kammerherre og oberstløjtnant.
54. MAGNUS CHRISTIAN CHRISTOPH JOACHIM VON BUCHWALDT (1812-1877), til Lerbæk. Æ.R. 1858; R.R. 1862 (Balivatets Kommanderi). Dansk kammerherre og patron for Skt. Johannes Klosteret i Slesvig.
55. HENNING OTTO VON AHLEFELDT (1796-1871), til (Gross-)Königsförde og Lindau (i Holsten). Æ.R. 1859 (Balivatets Kommanderi). Dansk hofjægermester.
56. FRIEDRICH HEINRICH ERNST LENSBARON VON HEINTZEWEISSENRODE (1824-1878), til det Friherrelige Heintzeske Forlods m.v., samt Niendorf og Reecke (i Holsten) m.v. Æ.R. 1860; R.R. 1872 (Balivatets Kommanderi). Ophøjet (sammen med faderen) i den danske friherrestand (1845).
57. HEINRICH ERNST AUGUST FERDINAND VON DÖRING (1805-1880) til Setzin og Ruhethal (i Mecklenborg). Æ.R. 1862 (Mecklenborgske Kommanderi). Dansk kammerherre, amtmænd og landdrost i Holsten.
58. OVE (VON) SEHESTEDT JUUL (1830-1882), til Stamhuset Ravnholt, samt Hellerup og Villestrup. Æ.R. 1863 (Hannoveranske Kommanderi). Dansk kammerherre og ritmester.
59. CAJUS [CAI] CHRISTIAN FREDERIK MARIUS VON AHLEFELDT (1815-1896), til Damgaard og det Ahlefeldt-Pretzske Fideikommis. Æ.R. 1865 (Balivatets Kommanderi). Dansk hofjægermester.

60. ADAM HEINRICH CARL GREVE (VON) MOLTKE (1828-1913), til Nütschau (i Holsten) og 1ste Nørske Fideikommis. Æ.R. 1869 (Balivatets Kommanderi). Dansk kammerherre og major.
61. FRANZ EGON FRIHERRE VON DEN BRINCKEN (1835-1906). Æ.R. 1869, R.R. 1886 (Provins-Sachsiske Kommanderi). Preussisk gehejmeråd og tysk overordentlig gesandt og befuldmægtiget minister i Danmark, bosiddende i København 1887-1895. Storkors af Dannebrogordenen (1888).
62. ANTON FRIHERRE VON MAGNUS (1821-1882), Æ.R. 1870 (Württembergiske Kommanderi). Tysk overordentlig gesandt og befuldmægtiget minister, bosiddende i København 1879-1881.
63. DETLEV VON BUCHWALDT (1815-1885), Æ.R. 1870 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk kammerjunker, cand.jur.
64. RODERICH CARL ERNST HEINRICH RIGSGREVE VON BAU-DISSIN (1819-1894), til Knoop (i Slesvig), medbesidder af Det Grevelige Schimmelmanske Fideikommis (Hellebækgaard m.v.). Æ.R. 1871 (Slesvig-Holstenske Kommanderi).
65. ERNST CONRAD DETLEV CARL JOSEPH LENSGREVE (VON) SCHIMMELMANN (1820-1895), til Grevskabet Lindenberg, Fideikommisgodset Ahrensburg (i Holsten) m.v. R.R. 1872 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Preussisk gehejmeråd.
66. JOHANN HARTWIG ERNST LENSGREVE (VON) BERNSTORFF-GYLDENSTEEN (1815-1898), til Grevskabet Gyldensteen, samt Wotersen og Lancken (i henh. Holsten og Lauenborg) m.v. R.R. 1874 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk kammerherre og hofjægermester, lauenborgsk arve-overjægermester, preussisk gehejmeråd m.v.
67. CARL FREDERIK LENSGREVE (ZU) RANTZAU (1846-1925), til Det Grevelige Rantzauske Forlods, samt Frederikslund, Brahesholm, Søholm m.v. Æ.R. 1876; R.R. 1892 (Balivatets Kommanderi). Dansk kammerherre, hofjægermester m.v.
68. ALFRED FRANTZ CARL GREVE VON REVENTLOW-CRIMINIL (1825-1898), til Ruheleben (i Holsten). Æ.R. 1879; R.R. 1883 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk kammerherre og diplomat.
69. CARL GUSTAV ERNST LENSGREVE (VON) SCHIMMELMANN (1848-1922), til Grevskabet Lindenberg, samt Rold og Myhlenberg, Fideikommisgodset Ahrensburg (i Holsten), medbesidder af Det Grevelige Schimmelmanske Fideikommis (Hellebækgaard m.v.) m.v. Æ.R. 1879; R.R. 1890 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Preussisk gehejmeråd, kammerherre m.v.
70. JULIUS HANS FRIEDRICH FERDINAND WILHELM DIOMED VON LEVETZOW (1832-1901), til Ehlerstorff (i Holsten). Æ.R.

- 1885; R.R. 1894 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk hofjægmester og premierløjtnant, senere preussisk ritmester.
71. HEINRICH BERNHARD KARL PAUL GEORG CURT LENS-GREVE VON HAUGWITZ-HARDENBERG-REVENTLOW (1844-1931), til Grevskabet Hardenberg-Reventlow m.v. Æ.R. 1886; R.R. 1896 (Balivatets Kommanderi, efter 1890 i Schlesiske Kommanderi). Dansk kammerherre og hofjægmester, preussisk ritmester; ophøjet (sammen med faderen) i den danske grevestand (1885/1886), bosiddende i Danmark (1890).
72. CARL GABRIEL JOACHIM WILHELM LENS GREVE (VON) SCHEEL-PLESSEN (1845-1932), til Stamhuset Selsø med Fideikommissgodset Lindholm-Bognæs, samt Saltø og Harrested, Majoraterne Nehnten, Marutendorf og Hohenschulen m.v. (i Holsten). Æ.R. 1891; R.R. 1908 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Dansk amtmand, preussisk gehejmeråd og kammerherre m.v. Ophøjet i den danske lensgrevestand (1895).
73. FREDERIK [»FRITZ«] HARTVIG HERMAN BARON WEDEL-JARLSBERG (1855-1942), til Palsgaard, samt Skaugum (i Norge). Æ.R. 1893; R.R. 1902 (Balivatets Kommanderi). Norsk diplomat, bl.a. repræsentant for både Sverige-Norge og Danmark i Spanien (1898), ambassadør i København (1905-1910), landmand i Danmark (1898-1908) og bosiddende i Juelsminde (1910-1931).
74. HERBERT FRIHERRE VON RICHTHOFEN (1879-1952). Æ.R. 1910; R.R. 1925 (Schlesiske Kommanderi, efter 1910 i Balivatets Kommanderi). Tysk ambassadør, bosiddende i København (1930-1936).
75. ALFRIED MAGNUS OSCAR BRUUN (VON) NEERGAARD (1885-1940), til Oevelgönne (i Holsten). Æ.R. 1916; R.R. 1927 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Preussisk løjtnant, tysk militærattaché, bosiddende i København (1913-1920).
76. WILLEM LOUIS FREDERIK CHRISTIAAN RIDDER VAN RAP-PARD (1866-1957). Æ.R. 1897 (Nederlandske Kommanderi). Nederländsk diplomat, bosiddende i København 1920-1937.
77. ERHARD ALFRED ERNST THILO GREVE VON WEDEL (1879-1955). Æ.R. 1917 (Balivatets Kommanderi); R.R. 1929 (Saksiske Kommanderi). Preussisk ritmester, tysk diplomat, bosiddende i København 1916-1920.
78. FRIEDRICH WILHELM HEINRICH SOPHUS OSCAR FELIX (VON) CLAUSON-KAAS (1886-1966). Æ.R. 1917; R.R. 1929 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Preussisk flåde-kaptajn, senere dansk bankmand, bosiddende i Sønderborg og Hellerup.

79. WERNER JOACHIM HANS-FRIEDRICH THEODOSIUS WILHELM VON LEVETZOW (1886-1967), til Siebeck og det for Stamhuset Restrup subst. Levetzauske Fideikommis. Æ.R. 1921 (Balivatets Kommanderi). Tysk diplomat og løjtnant, bosiddende i København (1926-1934); tvunget til at udtræde af Ordenen i 1939 efter ordre fra den nazistiske regering.
80. CARL MAGNUS MAURITZ GREVE ARMFELT (1891-1941). Æ.R. 1922 (Balivatets Kommanderi). Finsk diplomat, bosiddende i København (1920-22, 1925), med dansk hustru og datter.
81. CURT LUDWIG HEINRICH GEORG MAX ERDMAN EBERHARD GREVE VON HAUGWITZ-HARDENBERG-REVENTLOW (1885-1956). Æ.R. 1924 (Schlesiske Kommanderi). Preussisk oberstløjtnant, bosiddende i Korinth på Fyn.
82. ERIK SKEEL (1892-1974), til Holkegaard. Æ.R. 1924; R.R. 1933 (Slesvig-Holstenske Kommanderi, efter 1962 i Balivatets Kommanderi). Dansk sagfører, bankdirektør og landmand.
83. JULIUS CARL HANNIBAL LENS GREVE WEDELL (1881-1963), til Grevskabet Wedellsborg m.v. Æ.R. 1925 (Balivatets Kommanderi). Dansk kammerherre og hofjægermester.
84. MAGNUS CARL AUGUST WILHELM OTTO BARON VON PLESSEN (1890-1948), til Stamhuset Selsø med Fideikommisgodset Lindholm-Bognæs, Saltø m.v. Æ.R. 1930; R.R. 1937 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Preussisk premierløjtnant, dansk godsejer.
85. CARL LUDWIG AUGUST HUGO GABRIEL LENS GREVE VON SCHEEL-PLESSEN (1884-1948), til Fusingø, Hasselburg og Sierhagen. Æ.R. 1934; R.R. 1942 (Slesvig-Holstenske Kommanderi). Preussisk ritmester, dansk godsejer.
86. WILHELM ANTON HERBERT ERNST JOHANNES VON KLEWITZ (1912-1981). Æ.R. 1942 (Brandenburgske Kommanderi). Tysk ambassaderåd, bosiddende i København (1969-1972).
87. KURT ADELBERT VON DER OSTEN (1921-2004). Æ.R. 1950; R.R. 1972 (Pommerske Kommanderi). Tysk premierløjtnant (res.); bosiddende i Viborg (1969).
88. HUGUES DE CABROL (1909-2001). Æ.R. 1957; R.R. 1960 (Franske Kommanderi). Fransk præst, bosiddende i København og præst ved Den Reformerte Kirke (1969), formand for den franske Johanniter-sammenslutning (1960-61).
89. HORST VON SCHROETER (1919-2006). Æ.R. 1957 (Sachsiske Kommanderi). Tysk viceadmiral, bosiddende i Viborg-Hald Ege (1976).
90. ZOLTÁN GEZA HARTYÁNI DE HARTYÁN (1890-1975), til Szokehalompuszta (i Cegled, Ungarn). Æ.R. 1962; R.R. 1972 (Ungarske

- Kommanderi). Ungarsk landmand og erhvervsmand til 1945, senere erhvervsmand bosiddende i København (1964-1972).
91. ECKHART VON ZANTHIER (1930-). Æ.R. 1964; R.R. 1989 (Pommerske Kommanderi). Tysk direktør, bosiddende i Holte (1978-1981).
 92. JÁNOS BARON PODMANICZKYAB ASZÓD (1924-1983). Æ.R. 1967; R.R. 1977 (Ungarske Kommanderi). Ungarsk husarløjtnant, senere laboratorietekniker i Aarhus m.v., og leder af den ungarske protestantiske menighed i Danmark, bosiddende i Virum (1969-1981).
 93. GÁBOR SZARKA DE TIVADAR ET KIS-AIR (1917-1997). Æ.R. 1967; R.R. 1988 (Ungarske Kommanderi). Dr.scient.pol., ungarsk diplomat og tjenestemand, bl.a. som kgl. ungarsk handelsattaché i København; fra 1956 handelsmand i Danmark og Tyskland, samt marketingschef og bosiddende i København (bl.a. 1969-1972, 1988-1997).
 94. CHRISTIAN VON GEHREN (1972-). Æ.R. 2005 (Provinsial-Saksiske Kommanderi). Dirigent, pianist; dansk statsborger men bosiddende i Tyskland.
 95. PETER KURRILD-KLITGAARD (1966-). Æ.R. 2007 (Balivatets Kommanderi). Professor ved Københavns Universitet, ph.d., cand.phil.
 96. JACOB PHILIPP VON GEHREN (1975-). Æ.R. 2009 (Balivatets Kommanderi/Provinsial-Saksiske Kommanderi). Advokat, København, cand.iur.
 97. CHRISTIAN KNUD GREVE AHLEFELDT-LAURVIG (1960-) til Løvenborg. Æ.R. 2012 (Balivatets Kommanderi). Hofjægermester, godsejer, cand.jur.
 98. NIELS ARNE DAM (1976-). Æ.R. 2012 (Balivatets Kommanderi). Prokurist i Nationalbanken, ph.d., cand.polit.
 99. HENRIK GREVE HOLSTEIN (1954-). Æ.R. 2012 (Balivatets Kommanderi). Direktør.
 100. CASPER GREVE MOLTKE (1943-). Æ.R. 2012 (Balivatets Kommanderi). Partner og advokat, København, cand.jur.
 101. ULRIK GREVE AF ROSENBORG (1950-). Æ.R. 2012 (Balivatets Kommanderi). Adm.dirktør.

Anvendte kilder, litteratur og forkortelser

Listen er primært baseret i en gennemgang af de publicerede medlemslister for den Kongelige Preussiske Johanniterorden (*Ordens-Liste von den Rittern und Besitzern der Königlich Preussischen Orden und Ehrenzeichen*) for årene 1817, 1825, 1832, 1838 og 1845, og i de tilsvarende for Johanniterordenens brandenborgske Balivat, dels den tidlige periode (*Numerisches und alphabetisches Namensverzeichnis Der Ritter der Balley Brandenburg des Johanniterordens von 1550-1800*, offentliggjort i Johanniterordenens blad,

Berlin, 1897), og dels i de kontinuerligt offentliggjorte medlemslister (1859, 1881, 1890, 1898, 1907, 1910, 1925, 1931, samt 20 sådanne fra perioden 1950-2011). Fra disse er medtaget de personer, der er anført som bosiddende i Danmark.

De heraf uddragne er efterfølgende blevet udvidet eller suppleret med omfattende gennemgange af håndbøger som *Danmarks Adels Aarbog*, *Dansk Biografisk Leksikon*, *Kongelig Dansk Hof- og Statskalender*, *Almanach de Gotha*, *Gothaisches Genealogisches Taschenbuch*, *Genealogisches Handbuch des Adels*, o.s.v., og derigennem er medtaget en række riddere bosiddende udenfor selve Danmark. Disse er primært tyskere eller dansk-tyskere, der havde danske offentlige embeder eller kongelige udnævnelser (f.eks. kammerherrer, hofjægermestre, kammerjunkere m.v.), eller som besad væsentlige ejendomme eller majorater i Danmark, men ikke havde fast bopæl i landet i længere årrækker. Endelig er en række riddere blevet identificeret sporadisk, f.eks. i Gustaf Elgenstierna: *Den introducerade Svenska Adels Ättartavlor* (Stockholm: P.A. Nordstedt & Söners Forlag, 1925-36) eller i registrene for optagelsesdokumenter for medlemmer af Johanniterordenen placeret i Geheimes Staatsarchiv Preussischer Kulturbesitz, Berlin.

For mere detaljerede studier af ordenens historie i almindelighed, se f.eks. Guy Stair Sainty (1991): *The Orders of Saint John: The history, structure, membership and modern role of the five Hospitaller Orders of Saint John of Jerusalem* (New York: The American Society of the Most Venerable Order of the Hospital of Saint John in Jerusalem); H. J. A. Sire (1996): *The knights of Malta* (New Haven: Yale University Press); Jonathan Riley-Smith (1999): *Hospitallers: The history of the Order of Saint John*, (London: Hambleton Press & Order of Saint John); Jonathan Riley-Smith (2005): *The military-religious orders. Their history and continuing relevance*, *Traditio melitensis*, 7, s. 31-39. Om særligt den protestantiske gren af Johanniterordenen, se for eksempel Justus Christoph Dithmar (1728): *Geschichte des ritterlichen Johanniter-Orden und dessen Herren-Meisterthums in der Marck Sachsen, Pommern und Wendland* (Frankfurt a.d. Oder: Johan G. Conradi); Carl Herrlich (1896): *Die Balley Brandenburg des Johanniter-Ordens von ihrem entstehen bis zur Gegenwart und in ihren jetzigen Einrichtungen* (Berlin: Carl Heymanns Verlag); Christoph Freiherr von Imhoff (1977): *Der Johanniter-Orden im 19. und 20. Jahrhundert* s. 527-557 i Adam Wienand, Carl Wolfgang Graf von Ballestrem & Christoph Freiherr von Imhoff (red.), *Der Johanniter-Orden, Der Malteser-Orden: Der ritterliche Orden des hl. Johannes vom Spital zu Jerusalem, seine Aufgaben, seine Geschichte* (Köln: Wienand).

Om Ordenens historie i Danmark, se f.eks. Thomas Hatt Olsen (1961): *The Priorate of Dacia of the Order of Saint John of Jerusalem*, s. 301-330

i C. G. U. Scheffer (red.), *Recueil du 5e Congrès International des Sciences Généalogique et Héraldique à Stockholm 1960* (Stockholm: 5e Congrès International des Sciences Généalogique et Héraldique); Thomas Hatt Olsen (1962): *Dacia og Rhodos: En studie over forholdet mellem Johannitterstormesteren på Rhodos og prioratet Dacia i det 14. og 15. århundrede med særligt henblik på Juan de Carduna's visitation (-1476)* (København: Dansk Videnskabs Forlag). Om Ordenens retsstatus og anerkendelse, se Peter Kurrild-Klitgaard (2008): The status and recognition of the chivalric orders of St. John: A comparison of the Order of Malta and the Johanniter orders, s. 147-160 i Pier Felice degli Uberti & Maria Loredana Pinotti (red.), *Convegno Internazionale Storia, funzione, valori e attualità degli Ordini Cavallereschi e di Merito: i sistemi premiali nel Mondo e nell'Italia pre-unitaria sino al moderno Stato federalista*, Agrigento 16-18 Novembre 2007, Bologna: International Commission for Orders of Chivalry (ICOC).

Det skal i øvrigt bemærkes, at en række danskere har været medlemmer af selvbestaltede, rent privat etablerede »ordener«, der har benyttet navne og symboler hentet fra eller identiske med Johanniterordenens eller Malteserordenens, men som ingen historisk forbindelse har med disse. De i denne liste anførte personer bør ikke forveksles med sådanne, jf. Peter Kurrild-Klitgaard (2002): *Knights of fantasy: An overview, history, and critique of the self-styled 'Orders' called 'of Saint John' or 'of Malta', in Denmark and other Nordic countries*. Turku: Center for Chivalric Studies & Department of Italian Language, University of Turku.

En mindre del af dette materiale har tidligere været publiceret i en engelsksproget artikel (Peter Kurrild-Klitgaard & Robert M. Clark (2004): Johanniter in Denmark: Knights of the Order of Saint John (Bailiwick of Brandenburg) and of the Royal Prussian Order of Saint John residing in Denmark in the 18th to 20th centuries, *Traditio melitensis*, 6, s. 27-33). Jeg skylder i den forbindelse stor tak til Robert M. Clark, Friedrich Adolph Freiherr von Dellingshausen (fhv. sekretær for Johanniterordenen), H.E. Fra' John T. Dunlap (medlem af Malteserordenens Suværene Råd), der alle har ydet uvurderlig hjælp, samt til seniorforsker, arkivar Nils G. Bartholdy (Rigsarkivet), Carl Michael friherre Raab (Johanniterordenen i Sverige), Bertil A. Frosell, Klaus H. Feder, Mikkel Møller, samt fotograf Tom Agerled.

Peter Kurrild-Klitgaard, f. 1966, er professor i statskundskab ved Københavns Universitet. Han er formand for Heraldisk Selskab, er indvalgt i Royal Historical Society, Académie Internationale de Généalogie og Académie Internationale d'Héraldique, og har publiceret om historiske emner i bl.a. Ordenshistorisk Tidsskrift, Heraldisk Tidsskrift, Slægtsgaarden, Rivista Araldica, Nobiltà, samt i antologier. Han sidder i redaktionsudvalget for den kommende jubilæumsudgave af Danmarks Adels Aarbog. Adresse: Tesdorpsvej 59, 2000 Frederiksberg.